

HET OFFER

V2.2
16-12-2025

Luuk Audenaerde

info@luukaudenaerde.com

Het is een stille nacht.

Onder een flikkerende straatlantaarn ligt een DAKLOZE MAN (50-60) op een metalen bankje met een scherpe armleuning in zijn rug. Hij draagt een versleten zwart colbert als deel van een gescheurd driedelig pak. Alle knopen ontbreken, op één na -- deze zit dichtgeknoopt, om fatsoensnormen nog acht te nemen.

Aan zijn rusteloze en gefrustreerde blik te zien, is het onwaarschijnlijk dat De Man hier nog in slaap zal vallen.

Met een ZWARE KREUN komt hij overeind. Zijn rug KRAAKT. Hij verschiet.

Hij haalt een apothekersfles uit zijn binnenzak...

Er zit nog EEN LAATSTE BEETJE vloeistof in.

Hij drinkt het opgelucht in één slok leeg. Dan zet hij zijn voeten neer en werpt een blik op zijn versleten horloge...

De wijzers staan stil.

Hij pakt zijn boodschappentas en staat op. In zijn onregelmatige bewegingen schuilt iets ANIMALISTISCH -- alsof hij door jarenlange strijd met de elementen is gereduceerd tot dier. De Man kijkt om zich heen en loopt dan, alsof een onzichtbare kracht hem leidt, dieper de stad in.

Een KLEIN MEISJE met geknutselde engelenvleugels op haar rug loopt voorzichtig door een drukke winkelstraat. Ze balanceert een plastic kommetje groentesoep in haar handen. Bij elke stap rinkelen de KERSTBELLETJES van haar kostuum.

Ze geeft het kommetje soep aan een DAKLOZE VROUW. Twee glimlachen wisselen elkaar af.

Het Meisje keert terug naar het kraampje, omringd door KINDEREN met geknutselde kerstaccessoires. Een NON staat achter het kraampje en schept soep in hun kommetjes.

De Non ziet iets -- haar blik wordt meewarig. Het meisje volgt haar blik en ziet...

De Dakloze Man van eerder, diep voorovergebogen in een vuilnisbak. Hij komt overeind met een gescheurd t-shirt. Hij maakt oogcontact met het Meisje en bevriest.

Het meisje glimlacht. *Een ideaal doelwit voor haar
liefdadigheid!*

Ze grijpt opgetogen een nieuw kommetje en laat deze vullen door de Non. Popelend draait ze zich om...

Maar de Dakloze Man is nergens meer te bekennen.

Ze kijkt om haar heen en doorzoekt de stroom gehaaste winkelgangers. Hij is weg...

3

EXT. DE STRATEN - DAG

3

MONTAGE OP KERSTMUZIEK:

De Dakloze Man doorzoekt gretig een berg afval dat uit een vuilnisbak lijkt te zijn gehaald. Statiegeldflesjes verdwijnen in zijn boodschappentas, maar hij lijkt het meest blij te zijn met een sjaaltje van dunne stof.

CUT TO:

Hij grist een fles desinfectiespray uit een schoonmaakkar dat onbewaakt naast een openbaar toilet geparkeerd staat.

CUT TO:

De Dakloze Man zit achter een MUURSCHILDER, alsof hij het werk aan het bewonderen is. Zijn ogen zijn echter gericht op zijn materiaalkistje.

CUT TO:

Hij loopt weg met een flesje spiritus en verfverdunner. Hij stopt ze in zijn zak.

CUT TO:

Verscholen tussen afvalcontainers zien we de man voorovergebogen over zijn uitgestalde vondsten: schoonmaakmiddelen, een versleten vergiet, verfverdunner.

CUT TO:

Met een botte huishoudschaar knipt hij geconcentreerd stukken kledingstof in kleinere, gelijke stukjes. Hij sorteert de lagen stof van meest grove naar meest verfijnde.

CUT TO:

Een troebele mix van ingrediënten wordt zorgvuldig -- door een filter gemaakt uit kleine lapjes stof -- in de grote apothekersfles gegoten.

CUT TO:

De man kijkt tevreden naar zijn volle drankfles en neemt een GROTE SLOK. EINDE MONTAGE

4

EXT. DE STRATEN, DRUKKE WINKELSTRAAT - DAG

4

De Dakloze Man zit ineengedoken onder een grote plastic kerstboom te midden van een drukke winkelstraat. Hij is niet actief aan het bedelen, maar steekt een kartonnen bekertje wel voor zich uit, zonder mensen aan te kijken.

Hij heeft een gepijnigde blik. De grote stroom winkelgangers loopt hem voorbij. Hij tilt zijn jas een beetje op om naar de drankfles in zijn binnenzak te kijken.

Hij lijkt een overweging te maken... En neemt dan een kleine, bedachtzame slok uit zijn fles.

Hij zakt verder in elkaar en probeert -- hoe oncomfortabel het ook is -- met uitgestoken hand rust te vinden...

Dan hoort hij KERSTBELLETJES RINKELEN.

Hij kijkt op en ziet het Meisje met de engelvleugels en een grote lach op haar gezicht recht voor hem staan. Dit keer is er een moment oogcontact... Maar langer dan een paar seconden lijkt de Dakloze Man dit niet te kunnen verdragen.

Ze haalt een groot stuk stokbrood uit haar jaszak en houdt het enthousiast voor het gezicht van De Man.

De Dakloze Man kijkt het Meisje weer terug aan met een kille blik. Afwachtend blijft het meisje hem aankijken. *Dit was niet de reactie die ze had verwacht.*

Dan GRIJPT hij het stuk brood van het meisje weg en stopt hij zonder enige blijk van dankbaarheid hongerig het hele stuk brood in zijn mond.

Het Meisje GIECHELT naar hem en lijkt hem niks te verwijten.

We zien de Dakloze Man dit registreren. Zijn gezicht licht even op maar dan--

Wordt het Meisje GEROEPEN door de Non. Ze rent weg en sluit zich aan bij een stoet kinderen die de Non de winkelstraat uit volgen.

De Dakloze Man volgt dit met zijn blik. Ondertussen vallen zijn ogen op twee HANDHAVINGSAGENTEN -- ze zijn in gesprek met een paar winkelgangers die zijn kant op wijzen! De twee Agenten kijken zijn kant op.

De Dakloze Man staat snel op. Hij ziet de engelenvleugels langzaam verdwijnen in de mensenzee en loopt erachteraan.

5 **EXT. STADSPARKJE - DAG**

5

De Non, de stoet kinderen en op afstand de Dakloze Man trekken door een klein stadsparkje. De Non draagt een grote linnen tas met stokbroden.

De Dakloze Man blijft dichtbij de bomen. De dunbevolktheid maakt het steeds moeilijker voor hem om onopgemerkt te blijven volgen. Hij probeert tussen een groep jongens te lopen. Een van de jongens SCHRIKT, dan SCHRIKKEN ze allemaal en laten dit vrij luidruchtig blijken.

Het Meisje draait zich om, ziet De Dakloze Man.

De Man vertraagt zijn passen, kijkt naar de bomen en doet alsof hij daar plotseling heel geïnteresseerd in is.

Het meisje glimlacht naar hem, zonder oordeel, en loopt onverstoord verder.

6 **EXT. VOOR DE KERK - DAG**

6

De Dakloze Man observeert van een afstandje tussen een aantal bomen en bosjes hoe de kinderen de kerkdeuren van een grote gotische kerk binnengaan. Het Meisje kijkt nog een keer richting onze POV, maar wanneer ze de Dakloze Man niet meer kan zien, volgt ze met hangend hoofd de kinderen naar binnen.

De Non, met de stokbroden, volgt de kinderen niet naar binnen, ze zwaait ze gedag en loopt het kerkgebouw om.

Even lijkt de Dakloze Man niet te weten wat hij moet doen...

Maar de zon begint al bijna onder te gaan. En wanneer hij zijn maag hoort KNORREN is de beslissing snel gemaakt. Hij komt uit zijn verstoppiek.

7 **EXT. KLOOSTERPOORT - DAG**

7

We volgen De Non door een GROTE SIERLIJKE POORT -- rijk versierd, vol religieuze ornamenten. In het traliewerk staat een groot reliëf van Jezus Christus aan het kruis.

Enkele momenten later staat De Dakloze Man voor dezelfde poort. Deze lijkt de Man te intimideren. Hij aarzelt even, kijkt naar zijn fles...

Deze zit nog ruim driekwart vol.

Hij neemt een kleine slok van zijn fles, verzameld wat moed en loopt dan toch de poort door.

8

EXT. KLOOSTERTUIN - SCHEMER

8

De Dakloze Man strompelt een ordelijke kloostertuin binnen -- een verborgen paradijs van rechte paadjes en zorgvuldig gesnoeide haagjes. Enkelen NONNEN kijken op van hun werk.

De Man verstopt instinctief zijn fles onder zijn colbert en probeert snel uit hun zicht te verdwijnen.

In zijn haast en desoriëntatie botst hij bijna tegen de Non met de stokbroden aan! Beiden staan een moment bevroren tegenover elkaar. Het gezicht van de Non vertrekt heel subtiel; uit reflex trekt ze een stukje van haar habijt voor haar neus. *Ze probeert het niet te laten merken, maar de boodschap is duidelijk: je stinkt.*

De Dakloze Man deinst een paar stappen achteruit.

De werkzaamheden zijn intussen stilgevallen en hij staat in de volle aandacht van de kleine kerkgemeenschap.

Alle nonnen kijken naar hem met een zachte vorm van bezorgdheid en medelijden. Het beeld vestigt de aandacht op:

- Zijn versleten schoenen en scheef-staande voeten.
- De bruine zweetvlekken op zijn overhemd.
- Zijn gekromde en wanstaltige lichaamshouding.

Als een prooidier begint De Dakloze Man de omgeving af te speuren naar een uitweg.

We zien hoe hij zijn best doet om in een rechte lijn terug naar de open kloosterpoort te lopen, maar hoe harder hij het probeert, hoe schever hij loopt.

De Non kijkt hem na met dezelfde meewarige blik als eerder. Ze overweegt even hem achterna te lopen -- maar besluit het uiteindelijk niet te doen.

We zien dat deze nu nog maar één derde gevuld is.

Maar zonder te kijken neemt hij meerdere GULZIGE slokken.

13

INT. KERK - NACHT

13

Strompelend beweegt de Dakloze Man door de open kerkdeuren -- meer doordronken dan dat we hem eerder zagen. Zacht repeterend ORGELSPEL vult de ruimte.

In het midden van de paden hangen grote kandelaars die de ruimte verlichten.

De Dakloze Man ontwijkt deze doelbewust en blijft in het donker, aan de randen van de ruimte. Vanuit een donkere hoek kijkt hij het middenschip in...

Misdienaars hangen kerstversieringen op, het altaarkleed wordt rechtgetrokken en een laatste schoonmaker dweilt de zijbeuk. Enkele vroege kerkgangers zitten al op de banken. We horen GEFLADDER.

Een duif vliegt tussen het gewelf van het kerkplafond.

Wanneer De Dakloze Man weer omlaag kijkt, verliest hij uit vermoeidheid en dronkenschap bijna zijn evenwicht. Hij herpakt zich, draait een hoek om en betreedt de zijbeuk.

Iets verderop staan kleine biechthokjes. De Dakloze Man waggelt er op af en kruipt een van de hokjes in.

14

INT. KERK, BIECHTHOKJE - NACHT

14

Het is hier stil en donker.

De Dakloze Man lijkt het aangenaam te vinden. Het kleine beschutte hokje heeft iets knus. Hij GAAPT, trekt vlug een natte laag kleding uit en vouwt deze tot kussen en bereidt zich met armen over zijn boodschappentas voor om te gaan slapen in een dronken roes.

De drankfles haalt hij uit zijn geïmproviseerde kussen. Hij kijkt er even naar. Maar neemt geen slok.

15

INT. KERK, ZIJBEUK - NACHT

15

We volgen het Meisje met de engelenvleugels met een schaal hosties in haar handen door de zijbeuk lopen. Wanneer ze een van de biechthokjes passeert begint ze aarzelend langzamer te lopen en uiteindelijk stil te staan.

Ze haalt haar neus op... Ze RUIKT iets...

Herkennend kijkt ze op -- loopt naar het biechthokje...

16 **INT. KERK, BIECHTHOKJE - NACHT**

16

Net wanneer het hoofd van de Dakloze Man zijn natte jas raakt, SCHRIKT hij op.

Het luikje RAAST OPEN en een BLIK confronteert hem vanuit de andere kant door het scheidingsrooster.

DE DOORDRINGENDE OGEN VAN HET MEISJE. HOLD. We zien dat ze glimlacht. Ondertussen horen we ZWARE VOETSTAPPEN IN EEN HOOG TEMPO DICHTERBIJ KOMEN... We horen iemand NAAR HET MEISJE ROEPEN.

Als een rat in de val kijkt de Dakloze Man om zich heen, *waar kan hij heen?!* dan wordt het deurtje van het biechthokje GEOPEND waarop LICHT uit het middenschip hem lijkt te OVERSPOELEN.

De Dakloze Man verschiet en houdt zijn handen voor zijn ogen. Wanneer hij ze weer weghaalt, zien we...

Een STRENGE BLIK van de PASTOOR hem aankijken. Deze kijkt naar hem... En dan naar de drankfles.

CUT TO:

17 DE DRANKFLES VAN DE DAKLOZE MAN WORDT VOLLEDIG LEEGGEGOTEN 17
IN EEN EMMER SCHOONMAAKWATER...

CUT TO:

18 **INT. KERK, ZIJBEUK - NACHT**

18

De Dakloze Man staat verwilderd en dronken naast het biechthokje met een aantal misdienaars naast hem.

De pastoor geeft zelfvoldaan en met een rechtvaardige blik de drankfles terug aan de Dakloze Man. Even kijkt de Man opgelucht, maar wanneer hij beter naar de fles kijkt...

Ziet hij dat er geen druppel is overgebleven... We horen luidruchtig ZWARE KERKDEUREN DICHTSLAAN.

19 **EXT. DE STRATEN - NACHT**

19

We bewegen door lege straten. De avond wordt nacht.

Door de gordijnen van de begane grond van een appartementencomplex zien we warme taferelen van kerstvieringen.

De Dakloze Man besteedt hier geen aandacht aan. Als in een trance sjokt de Dakloze Man rillend vooruit, stap voor stap. Bevend ademt hij in... en uit... Stap voor stap.

Hij beweegt zich naar een vuilnisbak en probeert deze te doorzoeken. Maar zijn handen beven. Ze doen pijn. Hij kan ze nog maar met veel moeite bewegen.

Langzaam maar met akelige vastberadenheid begint hij het afval te doorzoeken. In zijn blik zien we echter een dieptepunt van gemoedstoestand die we nog niet eerder bij hem hebben aangetroffen.

20

EXT. DE STRATEN, VERLATEN STEEGJE - NACHT

20

Tussen vuilniscontainers zakt de Man door zijn knieën. Hij laat zijn grote boodschappentas uit zijn handen vallen.

Hij laat zich neervallen tussen vuilniszakken en oud karton. Uitgeput. Hij sluit zijn ogen en lijkt zich over te geven aan zijn lot. HOLD.

We horen KERKKLOKKEN TWAALVEN SLAAN. *Het is Kerstmis.*

We blijven op het gezicht van De Man. Hij lijkt eindelijk bijna in slaap te vallen... Maar dan...

Zien we FEL WIT LICHT op zijn huid reflecteren. Het gehele steegje wordt binnen enkele seconden overspoeld in HELDER LICHT.

Geschrokken KNIJPT hij zijn ogen dicht.

We blijven op de Dakloze Man, en horen zachtjes KERSTBELLETJES RINKELEN.

Hij opent zijn ogen... En ziet...

EEN PRACHTIGE ENGEL met open armen voor zich. Een statige vrouw van wel drie meter lang, gehuld in een wit gewaad. GROTE VLEUGELS van DONZIGE VEREN vouwen zich open. Licht vult elke schaduw. *Het is een kerstwonder!*

De Man krabbelt achteruit en zoekt instinctief de duisternis. Maar overal waar de Engel kijkt, valt licht.

De Engel loopt, heel langzaam naar hem toe. Ze kijkt naar hem met een blik van vergiffenis en barmhartigheid.

De Dakloze Man wordt in het hoekje van de steeg gedreven. Het licht overweldigt hem -- legt hem bloot.

De Engel rijkt haar lange zachte hand uit naar De Dakloze Man, schijnbaar zonder idee van het effect dat ze op hem heeft.

De uitgeholde ogen van de Dakloze Man beginnen te tranen... Langzaam zien we hoe verbijstering en ontzag langzaam plaatsmaken voor een lege, maar geconcentreerde blik. HOLD.

Hij GRIJPT de hand van de Engel en TREKT haar abrupt naar zich toe. Met zijn andere hand haalt hij de apothekersfles uit zijn binnenzak.

In één razendsnelle, daadkrachtige beweging SLAAT HIJ TOE. De fles BREEKT op het gezicht van de Engel en ze valt.

De Dakloze Man gaat zitten op het lange lichaam van de Engel en houdt haar op de grond. Een GROTE GLASSCHERF van de fles STEEKT hij in haar lichaam.

Stilte... De Man zit ZWAAR ADEMEND en zwetend op het onbewogen lichaam van de Engel. Bloed bedekt in een rap tempo de tegels. De vleugels liggen roerloos uitgespreid.

Hij kijkt ernaar. Hij kalmeert. HOLD.

21 **EXT. STRATEN, VERLATEN STEEGJE - NACHT** 21

De Dakloze Man zit voorovergebogen op bloeddoorlopen tegels. Hij knipt nauwkeurig en zorgzaam de grote donzige veren van de slappe vleugels.

De veren verzamelt hij op hoopjes.

Hij haalt restjes van touw, elastiek en lappen stof uit zijn grote boodschappentas.

22 **EXT. DE STRATEN, VERLATEN STEEGJE - NACHT** 22

LATER: Het zware hoofd van de Dakloze Man vindt eindelijk rust op een geknutseld veren kussen. Zijn ademhaling wordt rustig en voor het eerst zien we hem ontspannen.

We verlaten de Dakloze Man terwijl hij vredig in slaap valt in een zelfgemaakt bed van veren.

FADE TO BLACK.